

פרס: נכה במחבלים ללא הרף עד אשר יוכרת האחרון שבהם

(ידיעות-אחרונות 20.11)

ואז ידע העולם סוף-סוף שאין עם מי לדבר

„שיטת „הכיחוד“ הונהגה בעבר ב- מספר ארצות באירופה וזכתה להצלחה בלתי-משוערת“, סיפר השר, „אם כי יש להבליט את חשיבותה של ההש- תפנות הציבורית בתהליך ההכחדה. ללא הירתמות של הציבור למשימה, לא תקיף ההכחדה מספרים משמעותיים והקונסטלציה האנוירומנטלית תקשה על שיעבוד התגרימים“.

נראה שתוקם גם סירת „כיחוד“, בנוסף לאלה הקיימות כבר.

שר-הבטחון מר שמעון פרס שב והדגיש שבקוד ידעה של ישראל תעסוקנה בהכרתה, כירות, כריתה וכירתות, יהיו פניה אל השלום.

השר הבטיח שעוד השנה תופעל פעילה של מחבלים ותקל על העומס שיטת „הכיחוד“ שתעסוק בהכחדה בדרכים.

אשרי הגפרור

בתום שבע השנים שמעתי את התשובה. לא מאבא שלי, הוא לא אומר מילים גסות, אלא מ- חיליק. הוא סיפר לי שהוא היה בין אלה שהגיעו ראשונים לעמדה ישראלית שנכבשה ע"י הערבים בסביבות תל-אביב. „בית-החרו- שת לסודה“ היה שמה, אם אינני טועה. והוא מצא שם את החיי- לים. מתים. מרוטשים. ערומים. קצוצים, בלי ראש. בלי אבר-מין. מתים.

חיליק שוב היה חיוור כאשר סיפר לי שהערבים דחפו לפיו- תיהם של כמה מן החיילים, את אבר-מינם. „כאלה הם הערבים“, הוא אמר, „וזה ההבדל בינינו ל- בינם“.

ומאז ידעתי מיהו יהודי.

כשהייתי קטן, מאוד קטן, או- ליי בן 38 קילוגרם, פרצה מל- חמת-סיני ואני ראיתי את השכן שלי, חיליק, הולך למילואים. להילחם בערבים.

הוא היה מאוד חיוור ואמר לאבא שלי שהפעם הוא יכניס להם, לערבים, בשביל הכל. בתור קטן עדיין מותר לשאול את ה- אבא שאלות, ולכן שאלתי אותו מה זה „הכל“.

אבא שלי אמר לי שאם אני הייתי רואה את מה שחיליק ראה במלחמת-השיחרור, גם אני הייתי הולך להכניס לערבים ב- ש- ביל הכל. שאלתי מה ראה חיליק במלחמת-השיחרור וחיכיתי שבע שנים לתשובה, כי היו בה מילים גסות.

לכל הרוחות

ידידנו הצייר מר טשטושי סיים את ציורו כשהבחין לפתע בחסרונם של דברי הסבר לסמלים ולדמויות המופיעות בו. אגא, ילדים חביבים, עזרו לצייר ובחרו בכותרות המתאימות מתוך המלאי ה- מצורף בזה.

הרוח הרעה מימין היא...

1. רוח ז' במחזה „רוחות“
2. ערפאת
3. רוח תש"ח
4. רוחה מהפלמ"ח

העץ משמאל הוא...

1. אלון בכות
2. אלון מרוה
3. נצח ישראל לא ישקר
4. מצח ישראל לא ישבר

העלים הנושרים המה...

1. עלי כותרת
2. עלי באר
3. עולים
4. דן בן אמוץ

המלים „לכל הרוחות“ פירושו...

1. אל תשתין מול הרוח!
2. גורו בני ערב!
3. כי האדם עץ השדה!
4. ללא מלים.

תוקם ממשלת ליכוד לאומי לאלתר!

מכתב

למערכת

תכנית השלום של ד"ר שייב

כדורם - כל סיני חלק מישראל. תעלת סואץ - שנחצה אותה - תהיה גבול-השלום. התעלה תוצא מבעלות מצרית ותועבר לרשות „משתמ" שים" או ממונים-נייטראליים. וצבא ישראל יתנה בגדה המזרחית ערב לפתיחתה ולפיתוחה. כצפון: יחוסלו כליל מחנות המחבלים. אם לבנון תתנגד לכך, נילחם בה וגבולנו יקבע עם הליטאני (אותו הציע ויצמן בוועידת-השלום בפאריז ב-1920, ואנו 60 אלף יהודים בארץ...).

פזירה - זה המרושע והסראי שבאויבים - תיענש קשות. שילם יהיה על עיניו שבונינו ואחינו בדמשק.

דרוזים: תוקם מדינה דרוזית בצפון. כמע- שה צדק וכחתי.

כסוריה: אם ירדן לא תזון - נבנית לה. אם תזון נגדנו - נעבור את הירדן. נחטל ממלכה מלאכותית זו, יצירת האימפריאליזם הבריטי. ישונו ההאשימים למידבר, ממנו באו. נכס: בעזרת בעלי-בית נאוחים. הקיימים בפוטנציה (כורדים, איראנים), יופקע הגנפס מן ידי נסיכי המידבר ויעמד לרשות מיוחדת לפי תוח ארצות הנשלות. ובשלב ראשון לפתרון התיישבותי נרחב של בעיית הפליטים הער- ביים מארץ-ישראל. מליאודים יימצאו לכך. המישטר בארצות-ערב יוחלף, כפי שהוחלף בגרמניה המובסת. בראש-זיכרון במצרים, שבגבולותיה ובלאומיותה המצרית תמצא בי-ש- ראל בעלי-בית גדול לפיתוחה.

למערכת "ZOO" הארץ" שלום, לעיל קטע ממאמר של ד"ר ישראל (המשך בעמ' הבא)

דבר המערכת

מסקנות מיידיות

הטרגדיה אשר פקדה את בית-שאן חשפה שוב את ליקוייה של מערכת ההסברה שלנו, הציגתנו כבני-בלעל לעיני כל שונאינו ברחבי העולם.

ונשאלות כאן שתי שאלות חשובות ודחופות ביותר.

היכן היו כוחות הבטחון כאשר צילמו אותם צלמים עכו"מים את ה- השתוללות. מתעורר החשש הכבד כאילו ניסו החיילים למנוע מן ההמון לבצע שפטים במחבלים, תחת לשבור מצלמות הטלביזיה הזרה.

היכן היו כוחות הצנזורה היהודית שעה שאותו ריפורטר אנטישמי חש אל הטלפון לבשר לעולם אודות בושתנו וכלימתנו.

יש להסיק את המסקנות המיידיות מקרה בית-שאן. ייאסר על צלמים בני עם לעזו לשוטט באיזורים המועדים לפורענות, דוגמת ערים ועיירות.

ייאסר כל כתב זר אשר ישלח חומר בלתי-אוהד לארצות ניכר.

יוחק חוק המונע מתחנות טלביזיה בעולם לשדר חומר שאינו מאוזן ו- שאינו לטובתנו.

תוקם ממשלת ליכוד לאומי מיד. ואם לא עכשיו, אימתי?

געוואלד! מסריח!

אדם אחד הלך ברחוב עם דג בשערות.

פתאום סביבו האנשים העירו הערות.

אמר האיש: „הי הלו, הלו, מה זה? מה קרה?“

„הראש שלך“ ענו כולם „מסריח. פוי, נורא“.

מישש האיש את קדקדו, אמר בקול מודאג:

„הראש מסריח בלי ספק, אבל בגלל הדג“.

קפץ הדג ממקומו, צעג מבלי לחשוש:

נסיתי לא לנקוט עמדה בוויכוח הקשה לגבי מקור הסרחון. האם הראש הוא הגורם, או שמא הדג. אבל כשאני קורא שמועצת העובדים של מקורות החליטה „להביע הוקרה לקריב על פעולתו ולטעת חמישים-וחמישה עצים על שמו“ (ידיעות אחרונות 21.11.74) ומנגד מודרו ועד עובדי קרו-היסוד להגן על בזבזי מנהלו בטענה ש„הפרסומים הם מוגזמים מבלי להכנס לפרטי הטענות שהועלו“ (מעריב 20.11.74).

אז למול ריצת האמוק הזו של נבחרי העובדים להגנת ראשיהם המושחתים, למול ליקוק אימתי שכזה, נוטף ריר-ותשבחות, תרשו לי להוסיף עוד בית קטן לשיר:

„דווקא להיפך, ארוני, הדג מסריח מן הראש“.

פנה אדם אל זה האיש „אמור לי מי צדק?“

מהו מקור הסירחון הראש או שהדג?“

הביט האיש אל השואל, השיב לו „ידידי,

הסרחון, ללא ספק, הפעם הרדני“.

יצחק שייב